

Створення світу

Бут. 1:1–25; 2:4–6

Спочатку Бог створив небо і землю. Земля ж була пуста та порожня, а навколо панувала суцільна темрява.

І сказав Бог: “Хай станеться світло!”

І сталося світло.

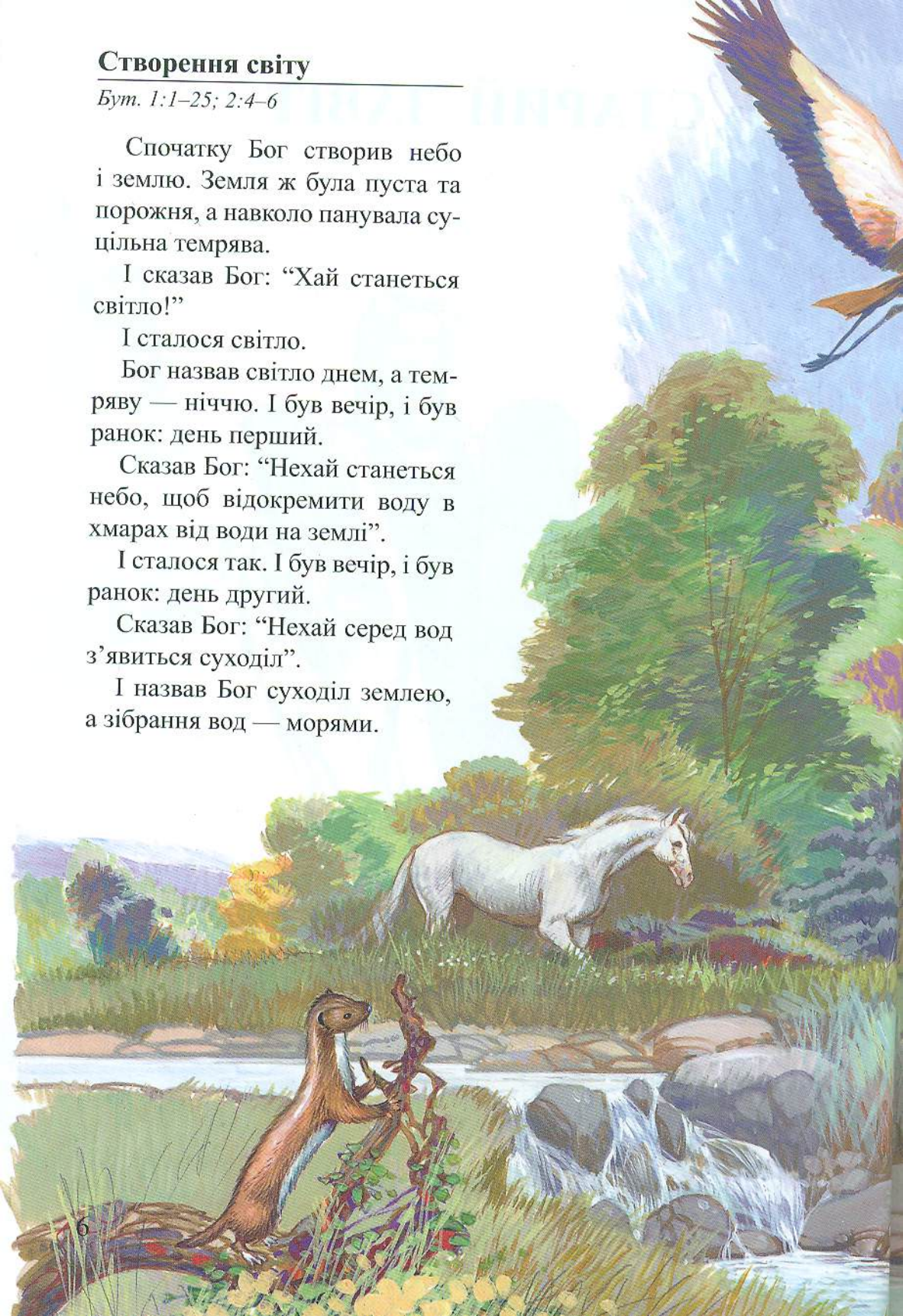
Бог назвав світло днем, а темряву — ніччю. І був вечір, і був ранок: день перший.

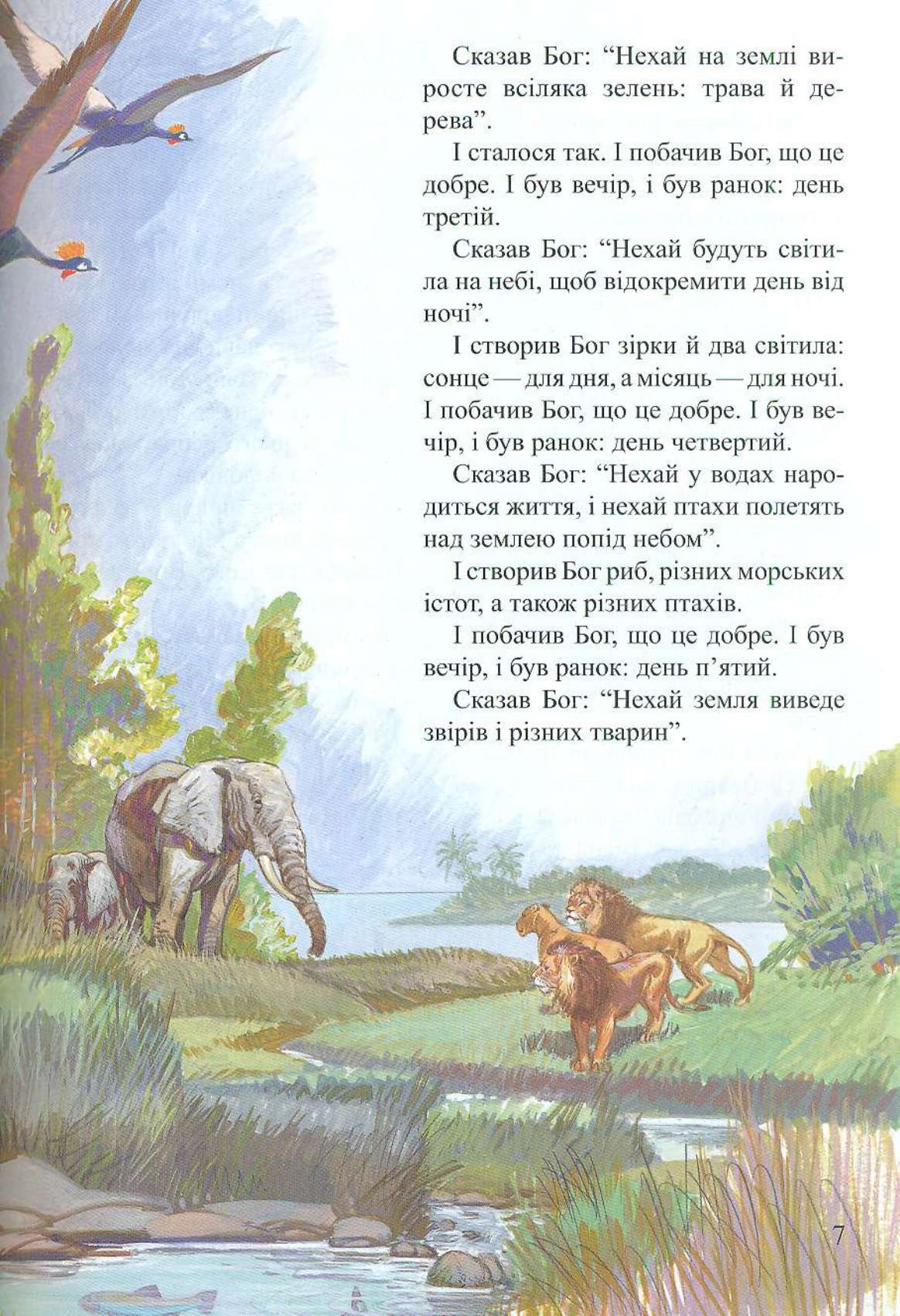
Сказав Бог: “Нехай станеться небо, щоб відокремити воду в хмарах від води на землі”.

І сталося так. І був вечір, і був ранок: день другий.

Сказав Бог: “Нехай серед вод з’явиться суходіл”.

І назвав Бог суходіл землею, а зібрання вод — морями.

Сказав Бог: “Нехай на землі виросте всіляка зелень: трава й дерева”.

І сталося так. І побачив Бог, що це добре. І був вечір, і був ранок: день третій.

Сказав Бог: “Нехай будуть світила на небі, щоб відокремити день від ночі”.

І створив Бог зірки й два світила: сонце — для дня, а місяць — для ночі. І побачив Бог, що це добре. І був вечір, і був ранок: день четвертий.

Сказав Бог: “Нехай у водах народиться життя, і нехай птахи полетять над землею попід небом”.

І створив Бог рибу, різних морських істот, а також різних птахів.

І побачив Бог, що це добре. І був вечір, і був ранок: день п'ятий.

Сказав Бог: “Нехай земля виведе звірів і різних тварин”.

І сталося так. І побачив Бог, що це добре.

Так створив Бог небо й землю, і все, що на землі.

Створення людини

Бут. 1:26–2:3; 2:7, 18–24

На шостий день Бог сказав: “Створімо людину за образом Нашим і за подобою Нашою. І нехай панують люди, яких Ми створимо, над рибами морськими, і над птахами небесними, і над усіма тваринами, і над усією землею”.

Так Бог і зробив: Він створив чоловіка за Своїм образом і подобою, створив його з пороку земного, а потім подихом життя дмухнув йому в обличчя — і той ожив.

Потім Бог привів до чоловіка всіх тварин, щоб той дав їм імена. І чоловік назвав кожного зокрема: дав імена птаству

небесному та польовій звірині. Однак Господь Бог ще хотів, аби чоловік обрав собі друга, який у всьому допомагав би йому. “Негаразд чоловікові бути самому”, — сказав Бог.

Проте серед усіх тварин не знайшлося помічника, який був би подібний чоловікові. Тоді Господь Бог навів на чоловіка міцний сон; коли той заснув, Бог вийняв одне з його ребер, створив із цього ребра жінку й привів її до чоловіка.

Цього разу чоловік сказав: “Так, оце кістка від кісток моїх і тіло від тіла мого. Вона зватиметься жінкою”.

Відтоді й повелося, що чоловік залишає своїх батьків і живе зі своєю дружиною. І стають вони обоє як одна людина.

